

Ἡ ἐκλογή δὲ τῶν ἀντιπροσώπων τότε ἂν ἤθελε μὴ εἶνε ἀναισθημένη εἰς τὸν λαόν, ἀλλ' εἰς τὸν Βασιλέα ἢ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Πρὸς μεγίστην οἰκονομικὴν κηροῦ καὶ χρήματος τότε ἀντὶ τὰ συγκαλῶνται ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους οἱ ἀντιπρόσωποι, ἤθελε δημοσιεύσθαι Βασιλικὸν Διάταγμα λέγον π. χ. « Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ δεῖναι ἄρθρον τοῦ συντάγματος, συγκαλοῦμεν τὸ δεῖναι περικλὸν τάγμα, ἢ τὸ δεῖναι εὐζωνικόν, ἢ τὴν δεῖναι ἱππάρχιν. » Καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ συγκαληθὲν σῶμα θὰ συνήρχετο ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου κατηρτισμένον, ἔχον ἐννοεῖται πρόεδρον τὸν διοικητὴν αὐτοῦ. Ἐπιχορηγήσεις δὲν θὰ ἐπληρόνουντο. Συζητήσεις μακρὰ δὲν θὰ ἐγίνοντο, διότι δὲν θὰ τὸ ἐπέτρεπεν ἡ περὶ τὴν, καὶ αἱ ἐργασίαι θὰ διεξέπερχοντο τάχιστα. Ὁ πρόεδρος θὰ ἔλεγε: *Προσοχή! Προὐπολογισμός! Ψηφίσατε ἐπὶ δε-ξιᾷ - Ψηφίσατε ἐπ' ἀρι-στερᾷ.* Καὶ οἱ βουλευταὶ στρατιῶται θὰ ἐψήφισαν.

Ἄν δὲ τοιοῦτό τι ἐγένετο, δίκαιον θὰ ἦτο ἡ περὶ τὴν ἡμετέραν νὰ εἶνε ἀμοιβαία καὶ ἐπομένως καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωνται εἰς στρατιωτικὰς θέσεις, διότι τί θὰ ἐγένοντο τότε τότε τοιοῦτοι πολιτευόμενοι, ἀφοῦ ἡ θέσις των θὰ κατελαμβάνετο ὑπὸ τῶν νεοσυλλέκτων; Ἐπρεπε λοιπὸν τότε δικαίως ὁ Μεσσηνέζης νὰ διορισθῇ Διευθυντὴς τοῦ Ὀπλοστασίου, ὁ Ἄρις. Οἰκονόμου διοικητὴς ἱππάρχης, ὁ Τζάνης λοχαγὸς τῶν εὐζώνων, ὁ Σταμούλης τοῦλάχιστον ἀνθυπαυσιστὴς, ὁ Γεροθανάσης ἀρχιμουσικός, ἐγὼ, (μολονότι δὲν εἶμαι βουλευτὴς) νὰ διορισθῶ. . . .

Ὅχι! ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ μείνω εἰς τὴν θέσιν μου καὶ νὰ εἶμαι πάντοτε τὸ προτελευταῖον γράμμα τοῦ γαλλικοῦ ἀλφαβήτου

HIGREC

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Τὸ οἰκτρότερον τῶν γραμμικῶν προγράμμάτων εἶνε ἀνεντιρρήτως τὸ τοῦ ἀγγλοῦνιου ἥρωος Σταμούλη, τὸ ὅποσον μεταξὺ ἄλλων γελοιογραφεῖ ἐν τῇ προχθεσινῇ Ὁρατὸν ἀτυχῇ ἡγήτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς οὐδέποτε κατ' ὀρθῶς τοῦτο ὁ Ἀσμοδαῖος. Ἀλλὰ ποῖα εἶνε αὕτη ἡ ἐπαρχία Μέσης, ἣν οὐδέποτε ἐπάτησε ξενικός ποῦς; Οὐδέποτε ἠθέλομεν φαντασθῇ, ἐάν δὲν μᾶς τὸ ἔλεγεν ὁ Σταμούλης, ὅτι οἱ πενιχοὶ χωρικοὶ κάτοικοι ἐνὸς τμήματος μᾶς μικρᾶς νήσου τῆς Μεσογείου ἐσταμάτησαν πρὸ τῶν κλυδῶν των τὴν υπερήφανον ἐξουσίαν τῆς Βενετίας καὶ τῆς Ἀλβανίας. Ἀξίος τῷ ὄντι τοῦ ὅλου ἔθνους ὁ μισόξενος ἡρώϊσμος τῶν κατωίκων Μέσης! Ὅπως δὲ ποτε εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν Σταμούλην ἀρμόζει ν' ἀντιπροσωπεύσῃ οὐ μόνον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐλληνικῇ βουλῇ, ἀλλ' ὅλον τὸν πε-

ριούσιον ἑλληνισμόν εἰς τὰ διπλωματικά συνέδρια τῆς Ευρώπης.

Ἡ Πρωτα γράφει:

« Εἰς τὰς περὶ τὸν Κουμουνδοῦρον καὶ τὸν Τρικούπην δύο φατρίας, αἵτινες κατεβίβασαν τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμόν εἰς τὸν βόρβορον καὶ ἐνεκα τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς ἐβυθίσθη μέχρι λαιμοῦ εἰς τὰ χρέη καὶ ἐξηυτελίσθη πρὸ τῶν ἡμετέρων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, θὰ δώσωσι μετ' ἑαυτῶν τὴν ἀπάντησιν αἱ ἐπαρχίαι. »

Μετὰ τὸ τριγικὸν τοῦτο προοίμιον ἔπεται ἡ ἀπρίθυμια τῶν ἐννέων (ἀριθ. 9) ὁπαδῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, οὓς θὰ ἐκλέξωσι αἱ ἐπαρχίαι. Καὶ οἱ ἄλλοι δικόσιοι περίπου, οὓς θὰ ἐκλέξωσι ἐπίσης αἱ ἐπαρχίαι, μὴ ἀνήκοντες εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην τί μάθημα θὰ εἶνε, παρκαλοῦμεν, κυρίως Πρωτα;

Ὁ Λαὸς περιέχει ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ κ. Γ. Κυριαζῆ, ὅστις γράφει πρὸς τὸν κ. Ῥοντήρη τὰ ἑξῆς:

« Ἐτηλεγράφησα καὶ ἔγραψα πρὸς τὸν ἀδελφόν μου Ἀναγνώστην νὰ εἴπῃ ὅλων τῶν χωρίων, ὅτι ἂν δὲν σὲ ἐκλέξουν βουλευτὴν ποτὲ δὲν θὰ ἴδουν ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἀπὸ Ναυπάκτου εἰς Πλάτκον δρόμον. »

Ὡστε ὁ δρόμος, τὸν ὅποιον θὰ κατασκευάσῃ ἐξ ἰδίων του ὁ κ. Κυριαζῆς χρησιμεύει διὰ νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὴν Ναυπάκτον εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κ. Ῥοντήρης.

Ἐκ ποιήματος τινος τοῦ κ. Θ. Κωνσταντινίδου, δημοσιευθέντος ἐν τῷ Νέῳ Κιτίῳ, ἡμερησίου τῆς Κύπρου:

Τοιαύτη εἶνε δυστυχῶς τοῦ βίου ἡ πορεία,
PENTALEPTON (!) μειδίαμα, πολυετὴς πικρία.

Οἱ στίχοι τοῦ ποιήματος τούτου εἶνε ἱκανοὶ νὰ προκαλέσῃ καὶ δεκάλεπτον μειδίαν ἐπὶ τὰ χεῖλη τῶν ἀναγνώστων του.

